

[Christmas Møller.]

i og for sig er klar over, at saa særdeles stor Betydning har den ikke haft, og selv om man maaske ogsaa venter, at Betydningen i den kommende Tid ikke bliver større. Det er altsaa ikke et Spørgsmaal, om man mener, man skal stille sig velvilligt til det Problem, der her foreligger, det vil vi for vort Vedkommende gøre, i Overensstemmelse med lignende Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fremsatte, og de Bemærkninger, som er fremsat i Fællesudtalelsen fra Konservatives og Venstres Side i Landstinget.

Det, der er Spørgsmaal om, er, om det er rimeligt paa den Maade, som Ministeren har redegjort for, at ændre i den gældende Lov. Det kan vi ikke se, det er; jeg synes, det havde været rimeligere og naturligere at forlænge den gældende Lov og saa se, hvorledes den var blevet anvendt. Vi kan heller ikke lade være at fremhæve, at den Række af Foranstaltninger, som man efterhaanden paa disse Omraader gennemfører, kan være af en saadan Karakter, at det i hvert Fald ikke bliver lettere for det frie Erhvervsliv, navnlig Landbruget, at faa den Arbejdskraft, det gerne skulde have.

Vi gentager derfor vort Tilbud, som er stillet i Landstinget, om at forny den gældende Lov. Jeg har ikke meget Haab om, at den højtærede Socialminister er saa forstandig at modtage det, og naar ens Tilbud ikke bliver modtaget, har man jo kun at rette sig derefter, og vi vil derfor handle paa den Maade, som vore Partifæller handlede i Landstinget.

Nøhr: Mit Parti kan tiltræde Lovforslaget som et Supplement til gældende eller foreslaaede Love om Iværksættelse af offentlige Arbejder. Lovforslaget bringer, saaledes som det nu foreligger, betydelig mere Plan og Orden i de Vilkaar, hvorunder de her omhandlede Arbejder skal udføres; og Hensynet til, at det for de paagældende Arbejdere naturligvis skal være mere fordelagtigt at tage almindeligt Arbejde end det Arbejde, der her er Tale om, vil kunne sikres ved Nedsættelsen af Arbejdstiden. Vi haaber, at Loven i sin nye Affattelse maa blive mere benyttet, end den gældende Lov har været det i den senere Tid.

Naar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen antydede, at der maaske var sket en Forglemmelse i det andet høje Ting, idet der ikke var kommet noget positivt ud af den Henstilling, som det ærede Medlem af det andet Ting Hr. Gunnar Fog-Petersen havde fremsat om, at Amtsnævne skulde

have større Adgang til at afgøre Uenigheder og Tvivl, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret heri. Saa vidt jeg har faaet oplyst, er Forholdet det, at man ved at lade eventuelle Spørgsmaal, hvormed der er opstaaet Tvivl eller Uenighed, afgøre af Socialministeriet efter Erklæring fra Ministeriets Arbejdsudvalg, opnaar den meget væsentlige Ting, som ogsaa har betydelig praktisk Interesse, at man fremskaffer mere generelle Afgørelser, som det er af megen Værdi under Lovens almindelige Udførelse at have ved Haanden.

Jeg anbefaler hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen spurgte, hvorfor man ikke under Forhandlingerne i Landstinget havde faaet noget ud af den Henstilling, som det ærede Medlem af Landstinget Hr. Gunnar Fog-Petersen havde rettet med Hensyn til § 3, Stk. 1, og hvorom jeg havde udtalt mig velvilligt. Aarsagen er den, at ved Undersøgelse i Ministeriet fik jeg konstateret, at der var truffet 30 Afgørelser, som hver for sig var af mere eller mindre principiel Art og omfattede en Række virkelige Tvivlsspørgsmaal, som man rent praktisk maatte anse det for rigtigt at faa truffet Afgørelse af i Ministeriet for at faa Ensartethed i Afgørelserne. Dette Materiale blev forelagt for Landstingsudvalget i et Samraad, og jeg stillede Udvalget ganske frit over for, om det efter at være blevet kendt med Materialet ønskede at gaa til den af Hr. Gunnar Fog-Petersen paatænkte Ændring.

Det viste sig, at efter at Hr. Gunnar Fog-Petersen var blevet kendt med dette Materiale, vilde han ikke fastholde Ønsket om den paatænkte Ændring. Et andet æret Medlem af Landstingsudvalget, i øvrigt en Partifælle til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, der i de Aar, Loven har været gældende, har været Medlem af et af Amtsnævne, gik med meget stærk saglig Motivering ind for at bevare Lovbestemmelsen, netop af Hensyn til Ensartetheden i Afgørelserne af de Tvivlsspørgsmaal, der kunde opstaa. Det har altsaa ikke været i nogen som helst Maade et politisk Problem, men et rent sagligt Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som Udvalget i Landstinget har været fuldkommen frit stillet over for, og man er enstemmigt gaaet ind for at bevare den bestaaende Ordning.

Det ærede Medlem spurgte saa, hvad de to nye Repræsentanter i Nævnet skulde. Motiveringen er den, at man vil søge at